Dosar nr. 5r-15/2026
4-26041782-09-5r-02042026

H O T Ă R Â R E
în numele legii

02 septembrie 2026 or. Glodeni

Judecătoria Bălți, sediul Glodeni

În componența:
președinte de ședință, judecător Andrian Gavdiuc
grefier Gheorghe Bejenari

examinând în ședință de judecată publică, contestația din 23 martie 2026 înaintată de către contravenientul Cojocaru Valeriu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** din 07 martie 2026 și a deciziei de sancționare din 07 martie 2026 întocmit de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică, Gorban Vasile, în baza art. 235 alin. (1) Cod Contravențional, în privința lui Cojocaru Valeriu,-

a constatat:

La data de 23 martie 2026, contravenientul Cojocaru Valeriu a înaintat o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** din 07 martie 2026 și a deciziei de sancționare din 07 martie 2026, întocmit de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică, Gorban Vasile, în baza art. 235 alin. (1) Cod Contravențional, în privința lui acestuia.

În motivarea contestației a indicat că, la 07 martie 2026, în or. Glodeni, a fost stopat de către un echipaj al poliției fără a i se comunica motivul stopării vehiculului.

La solicitarea agenților de patrulare a prezentat actele în format digital prin aplicația EVO.

A indicat că angajații poliției au refuzat verificarea actelor prezentat de către acesta, insistând asupra prezentării fizice a acestora.

Ca urmare a refuzului de a prezenta actele fizic, agentul constatator a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție, imputându-i-se săvârșirea contravenției prevăzute la art. 235 alin. (1) Cod contravențional, adică că nu era cuplată centura de siguranță.

Consideră că procesul-verbal cu privire la contravenție este unul ilegal și abuziv, din următoarele considerente: nu i s-a comunicat motivul stopării, nu a săvârșit fapta imputată deoarece era cuplată centura de siguranță, agenții constatatori au refuzat nejustificat acceptarea documentelor digitale (EVO), agentul constatator Gajosu Ion a manifestat un comportament necorespunzător, procesul verbal a fost întocmit ca măsură de răzbunare pentru neacceptarea actelor în format digital, nu i-au fost explicate drepturile procesuale.

Suplimentar, la 28 august 2026, contravenientul Cojocaru Valeriu, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Bălți, sediul Glodeni, a înaintat o cerere de completare a contestației, prin care atestă o divergență vădită dintre descrierea faptei și temeiul de drept invocat, considerând o contradicție între starea de fapt și norma de drept ca fiind încălcată.

La fel indică în cerere că, descrierea faptei contravenționale reprezintă un element constitutiv esențial al procesului-verbal.

Invocarea unei norme din Regulamentul circulației rutiere (pct. 11 lit. a) care nu are nici o legătură cu acțiunile/inacțiunile imputate creează o confuzie juridică gravă, încălcând cerințele de claritate și certitudine ale actului de constatare, ceea ce atrage nulitatea procesului-verbal.

Solicită contravenientul admiterea contestației, judecarea cauzei în lipsă, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** din 07 martie 2026 și a deciziei de sancționare din 07 martie 2026 , încetarea procesului contravențional pornit în potriva sa.

În ședința de judecată din 02 septembrie 2026, agentul constatator Gorban Vasile, fiind citat legal despre data, ora și locul examinării cauzei, nu s-a prezentat în ședință și nu a înaintat instanței vreo cerere prin care să solicite examinarea cauzei în lipsa sa.

În aceste condiții, ținând cont de prevederile art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, precum și de faptul că agentul constatator a fost înștiințat în mod corespunzător despre desfășurarea ședinței de judecată, instanța a apreciat că examinarea cauzei în lipsa acestuia nu constituie un impediment pentru soluționarea cauzei și a dispus examinarea cauzei acesteia în lipsa agentului constatator.

În ședința de judecată din 02 septembrie 2026, contravenientul Cojocaru Valeriu nu s-a prezentat, însă prin cererea de completare a contestației a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, manifestându-și astfel în mod expres voința ca cauza să fie examinată în absența sa.

Instanța apreciază că, lipsa părților de la ședința de judecată, în circumstanțele constatate în prezenta cauză, nu poate fi interpretată drept o încălcare a dreptului acestora la un proces echitabil, întrucât obligația instanței de a asigura participarea efectivă a părților la proces presupune, în primul rând, întreprinderea tuturor măsurilor rezonabile pentru informarea acestora despre procedurile desfășurate și despre data examinării cauzei.

Or, din actele cauzei rezultă că agentul constatator a fost citat legal, iar contravenientul, deși nu s-a prezentat personal, a cunoscut despre examinarea cauzei și a solicitat în mod expres judecarea acesteia în lipsa sa.

În cadrul ședinței de judecată au fost cercetate materialele anexate la contestație și anume:

- contestația cu toate circumstanțele de fapt și de drept indicate în aceasta (f.d. 5);
- răspuns a Agenției de Guvernare Electronică cu nr. 3001-051 din 20 martie 2026 (f.d. 6-8);
- plângere (f.d. 9-10);

- proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** din 07 martie 2026 (f.d. 11);

- cazier contravențional pe numele contravenientului (f.d. 13);

- cerere de completare a contestației.

Audiind părțile, studiind minuțios și sub toate aspectele materialele cauzei, verificând argumentele invocate în contestație, instanța de judecată ajunge la concluzia că contestația înaintată urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 448 Cod contravențional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia.*

În speță, instanța atestă că, contestația a fost înaintată în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.*

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui*.

Potrivit art. 235 alin.(1) Cod contravențional, *încălcarea regulilor de folosire a centurii de siguranţă, a vestei de protecție-avertizare fluorescent-reflectorizantă, a sistemului de reținere pentru copii şi a căştii de protecţie a motociclistului, se sancţionează cu amendă de la 9 la 12 unităţi convenţionale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.*.

Potrivit pct. 11 lit. b) al Regulamentului circulației rutiere, *în timpul deplasării conducătorul de vehicul este obligat să poarte centura de siguranţă* ***şi să se asigure că şi pasagerii au cuplat centurile****, dacă autovehiculul este echipat cu acestea.*

Instanța de judecată apreciază ca fiind neîntemeiate alegațiile contravenientului referitoare la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, întemeiate pe pretinsa divergență dintre descrierea faptei și temeiul de drept indicat de agentul constatator, precum și pe faptul că în procesul-verbal nu a fost indicată în mod expres litera „b” a pct. 11 din Regulamentul circulației rutiere.

Or, examinând conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție în ansamblul său, instanța constată că acesta conține o descriere suficient de clară, concretă și neechivocă a faptei imputate, astfel încât contravenientul a putut cunoaște în mod efectiv

conduita care i-a fost imputată, circumstanțele în care aceasta ar fi fost săvârșită, precum și norma juridică în temeiul căreia a fost atras la răspundere contravențională.

În acest sens, instanța reține că, potrivit art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este actul prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, acesta fiind întocmit de agentul constatator în baza constatărilor personale și a probelor acumulate.

Prin urmare, finalitatea procesului-verbal constă, în primul rând, în individualizarea concretă a faptei imputate, identificarea persoanei în privința căreia este formulată acuzația contravențională și asigurarea posibilității acesteia de a cunoaște în mod efectiv natura acuzației, circumstanțele de fapt și temeiul juridic al răspunderii, astfel încât să își poată exercita în mod efectiv dreptul la apărare.

Cerințele de formă instituite de Codul contravențional nu pot fi interpretate în mod izolat și excesiv formalist, desprinse de finalitatea pentru care legiuitorul le-a instituit.

Aceste cerințe urmăresc să garanteze caracterul clar și verificabil al acuzației, exercitarea efectivă a drepturilor procesuale ale persoanei și posibilitatea instanței de a efectua un control judiciar real asupra legalității și temeiniciei actului de constatare.

În speță, din conținutul procesului-verbal rezultă că agentul constatator a consemnat că, la data de 07 martie 2026, la ora 07:47, contravenientul, în calitate de conducător al automobilului de model „Volkswagen Golf”, cu numărul de înmatriculare *****, deplasându-se în or. Glodeni, nu s-a asigurat că pasagerul aflat în automobil a cuplat centura de siguranță.

Prin urmare, descrierea faptei nu este una generală, abstractă sau susceptibilă de interpretări multiple, ci individualizează în mod suficient persoana căreia îi este imputată conduita, calitatea acesteia de conducător al vehiculului, vehiculul utilizat, locul și momentul constatării, precum și conduita concretă pretins contrară regulilor de circulație, respectiv faptul că, în calitate de conducător al vehiculului, nu s-ar fi asigurat că pasagerul a cuplat centura de siguranță.

Instanța subliniază că această descriere permite delimitarea fără echivoc a conduitei imputate.

Contravenientului nu i se impută faptul că el personal nu ar fi purtat centura de siguranță, ci faptul că, în calitate de conducător al vehiculului, nu și-ar fi îndeplinit obligația de a se asigura că pasagerul poartă centura de siguranță.

Această împrejurare corespunde conținutului obligației instituite prin pct. 11 lit. b) din Regulamentul circulației rutiere, potrivit căreia, *în timpul deplasării, conducătorul vehiculului este obligat să poarte centura de siguranță și să se asigure că și pasagerii au cuplat centurile, în cazul în care autovehiculul este echipat cu acestea*.

În aceste condiții, faptul că agentul constatator a indicat în procesul-verbal pct. 11 din Regulamentul circulației rutiere, fără a menționa în mod expres lit. „b”, nu poate conduce, prin el însuși, la concluzia nulității procesului-verbal.

Or, neindicarea expresă a literei „b” a pct. 11 din Regulamentul circulației rutiere în procesul-verbal cu privire la contravenție nu constituie, prin ea însăși, un temei pentru constatarea nulității acestuia, atât timp cât conduita concretă imputată este descrisă

suficient de clar, iar din conținutul actului poate fi determinată norma regulamentară pretins încălcată.

O asemenea omisiune formală nu a afectat în mod esențial fondul cauzei și nici nu a împiedicat individualizarea faptei sau exercitarea dreptului la apărare. Dimpotrivă, descrierea concretă a conduitei imputate permite identificarea fără dificultate a obligației juridice pretins încălcate.

În condițiile în care în procesul-verbal este indicat pct. 11 din Regulamentul circulației rutiere, iar fapta este descrisă prin menționarea expresă a împrejurării că pasagerul nu a cuplat centura de siguranță, există o legătură directă și inteligibilă între situația de fapt constatată și obligația juridică ce revine conducătorului vehiculului.

Prin urmare, nu există o contradicție reală între situația de fapt descrisă în procesul-verbal și norma juridică indicată, ci, cel mult, o omisiune formală privind precizarea literei exacte din cadrul pct. 11.

Or, această omisiune nu are aptitudinea de a invalida actul procedural în condițiile în care fapta imputată este clară, iar persoana sancționată a putut înțelege în mod efectiv natura acuzației formulate împotriva sa.

Instanța reține că, potrivit art. 445 alin. (1) și (2) Cod contravențional, legiuitorul a instituit o distincție între cazurile de nulitate absolută și celelalte încălcări ale cerințelor procedurale.

Astfel, neconsemnarea mențiunilor esențiale expres prevăzute de alin. (1) atrage nulitatea procesului-verbal, în timp ce celelalte încălcări ale art. 443 sau ale altor norme imperative pot determina nulitatea numai în măsura în care afectează în mod esențial fondul cauzei.

Or, neindicarea literei „b” după pct. 11 din Regulamentul circulației rutiere nu reprezintă una dintre omisiunile cărora legiuitorul le-a atribuit în mod expres efectul nulității absolute.

Totodată, instanța nu identifică, în speță, o atingere esențială adusă fondului cauzei sau drepturilor procesuale ale contravenientului ca urmare a acestei omisiuni.

Este relevantă, în acest context, distincția dintre lipsa descrierii faptei și o eventuală imperfecțiune în indicarea normei juridice incidente.

Lipsa unei descrieri concrete a faptei ar putea împiedica individualizarea acuzației și, în consecință, exercitarea efectivă a dreptului la apărare.

În prezenta cauză însă nu există o asemenea situație și fapta este descrisă prin indicarea conduitei conducătorului auto și a circumstanței că pasagerul nu a cuplat centura de siguranță.

Prin urmare, chiar în lipsa menționării literei exacte, contravenientul a avut posibilitatea de a înțelege fără echivoc ce conduită i-a fost imputată și care este obligația regulamentară pretins încălcată.

Procesul-verbal nu poate fi analizat prin desprinderea unei singure mențiuni din cuprinsul său și ignorarea celorlalte elemente care permit identificarea faptei.

Legalitatea actului urmează a fi apreciată prin raportare la conținutul său integral, la natura omisiunii invocate și la efectul concret pe care aceasta l-a produs asupra drepturilor procesuale ale persoanei.

În speță, coroborarea descrierii faptei cu indicarea art. 235 alin. (1) Cod contravențional și a pct. 11 din Regulamentul circulației rutiere demonstrează în mod suficient natura conduitei imputate.

Procesul-verbal nu creează o stare de incertitudine cu privire la fapta pentru care contravenientul a fost sancționat și nici nu împiedică instanța să verifice existența acesteia.

Cu privire la alegațiile contravenientului, potrivit cărora nu i-ar fi fost comunicat motivul opririi vehiculului, nu ar fi săvârșit fapta imputată, întrucât centura de siguranță era cuplată, agenții constatatori ar fi refuzat nejustificat acceptarea documentelor digitale prezentate prin intermediul aplicației EVO, agentul constatator Gajosu Ion ar fi manifestat un comportament necorespunzător, procesul-verbal cu privire la contravenție ar fi fost întocmit ca măsură de răzbunare pentru neacceptarea actelor în format digital, iar drepturile procesuale nu i-ar fi fost explicate, instanța constată că, aceste susțineri nu sunt susținute prin careva elemente de probă obiective și pertinente, care ar confirma circumstanțele invocate.

Or, în lipsa unor asemenea probe, alegațiile respective nu pot fi reținute ca fiind suficiente pentru a pune la îndoială legalitatea și temeinicia actului contestat, acestea prezentându-se, în raport cu materialul probator administrat, ca simple susțineri ale contravenientului, formulate în cadrul exercitării dreptului la apărare și orientate spre infirmarea constatărilor agentului constatator.

Având în vedere cele constatate, instanța conchide că procesul-verbal cu privire la contravenție se constată a fi legal sub aspectul condițiilor sale de întocmire și al individualizării faptei, iar criticile de natură formală invocate de contravenient nu sunt susceptibile să determine anularea acestuia.

În consecință, contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, iar procesul-verbal cu privire la contravenție și sancțiunea aplicată în baza art. 235 alin. (1) Cod contravențional urmează a fi menținute, în măsura în care temeinicia faptei și vinovăția contravenientului rezultă din ansamblul probelor administrate în cauză.

În temeiul celor expuse, examinând sub toate aspectele, complet şi obiectiv circumstanțele cauzei contravenționale, în conformitate cu prevederile art.art. 448, 460, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,-

hotărăște:

Contestația înaintată de către contravenientul *Cojocaru Valeriu*, se respinge.

Se menține procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** din 07 martie 2026 și decizia de sancționare din 07 martie 2026, întocmite de agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică, Gorban Vasile, prin care Cojocaru Valeriu a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 235 alin. (1) din Codul contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 12 (douăsprezece) unități convenționale, în cuantum de 600 (șase sute) lei, cu aplicarea a 3 (trei) puncte de penalizare.

Hotărârea poate fi atacată în ordine de recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul judecătoriei Bălți, sediul Glodeni.

Președinte de ședință, judecător Andrian Gavdiuc